

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Michala Bobka a Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **B e H o spol. s r. o.**, se sídlem Staré Ransko 154, Krucemburk, zastoupena JUDr. Sylvou Kopeckou, advokátkou se sídlem Zborovská 1023/21, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2019, č. j. MPO 73699/18/61100/01000, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2022, č. j. 3 A 114/2019-201,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám její zástupkyně JUDr. Sylvy Kopecké, advokátky, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V projednávané věci se Nejvyšší správní soud (dále „NSS“) zabývá zákonností opatření žalovaného o zkrácení dotace z operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost – program NEMOVITOSTI I. VÝZVA (dále jen „PIK Nemovitosti“) ve výši 100 %. Důvodem krácení bylo nesplnění podmínek poskytnutí dotace. Předmětem následného sporu se stala míra nejednoznačnosti vymezení podmínek dotace.

[2] Rozhodnutím ze dne 12. 2. 2017, č. j. MPO 13908/17/61400 (dále též „Rozhodnutí o poskytnutí dotace“), byla žalobkyni poskytnuta dotace v maximální výši 17 500 000 Kč

na projekt č. CZ.01. 2. 07/0.0/0.0/15_004/0000425, nazvaný *Rekonstrukce a přístavba areálu společnosti II.* (dále též „Projekt“) z operačního programu PIK Nemovitosti. V něm se žalobkyně zavázala, že k datu ukončení Projektu (dne 11. 6. 2018) splní cílové hodnoty indikátorů povinných k naplnění. Tím byl podle Hlavy I., čl. XII. indikátor 46601 Rozšíření, zrekonstruované nebo nově vybudované kapacity bez zaboru zemědělského půdního fondu (dále též „indikátor 46601“) s cílovou hodnotou 6320,720 m². Podle Hlavy II., čl. I., odst. 2 byly určeny zvláštní povinnosti příjemce dotace takto: *„[z]a datum dosažení indikátoru 46601 je ... považováno datum vydání Kolaudačního souhlasu, případně povolení k užívání nebo zahájení zkušebního provozu* Dále podle Hlavy II., čl. I., odst. 4: *„[p]okud není součástí závěrečné etapy kolaudační souhlas, přestože je vyžadován stavebním povolením, je žadatel povinen tento nahradit např. povolením zkušebního provozu, nebo povolením předčasného užívání stavby (viz bod (2) Hlava II., Článek I. výše). Kolaudační souhlas je pak příjemce dotace povinen doložit nejpozději 18 měsíců od data skutečného ukončení projektu. Porušení této povinnosti může být správcem daně postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši 100 % částky celkově proplacené dotace.“* Podle Hlavy II., čl. I., odst. 7: *„[p]říjemce dotace se zavazuje k naplnění cílové hodnoty indikátoru povinného k naplnění, tj. 46601 Pokud příjemce dotace nesplní stanovou cílovou hodnotu indikátoru a nepožádal v minulosti o její úpravu ... Řídící orgán uplatní postup dle § 14e Rozpočtových pravidel, při zohlednění limitů stanovených níže, a to u žádosti o platbu za poslední etapu projektu“*; toto ustanovení poté uvádí, že pokud je procentuální naplnění cílové hodnoty indikátoru menší než 20 %, procento snížení způsobilých výdajů bude 100 %.

[3] Dne 11. 8. 2018 žalobkyně požádala o vyplacení částky 17 289 999,65 Kč. Opatřením ze dne 21. 9. 2018, č. j. MPO 69417/18/61100/61150 (dále též „Opatření“), nicméně žalovaný rozhodl o zkrácení poskytnuté dotace ve výši 100 %. Důvodem krácení bylo, že žalobkyně v rozporu s Hlavou II., čl. I. odst. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace nedoložila k datu ukončení Projektu (dne 11. 6. 2018) dokumenty k posouzení data dosažení indikátoru 46601, jimiž je kolaudační souhlas, nebo povolení k užívání, anebo zahájení zkušebního provozu. Žalobkyně doložila pouze odborné posudky (certifikáty) autorizovaného inspektora vyhotovené dne 3. 6. 2018 pod č. j. BeHo/01/06/2018/Dv a č. j. BeHo/02/05/2018/Dv (dále též „Certifikát AI“). Žalobkyně dále neměla dodržet termín pro podání žádosti o platbu ani termín pro její opravu.

[4] Proti Opatření podala žalobkyně námitky, o nichž rozhodla ministryně průmyslu a obchodu (dále „ministryně“) v záhlaví označeným rozhodnutím. Ministryně shledala námitky ohledně termínů podání žádosti o platbu a její opravu oprávněnými, nevyhověla však námitkám proti krácení dotace. Uvedla, že Hlava II., čl. I., odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace přímo odkazuje na dokumenty podle Hlavy II., čl. I., odst. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, kde jsou požadované dokumenty stanoveny taxativním výčtem (kolaudační souhlas, případně povolení k užívání, nebo zahájení zkušebního provozu), a je u nich vyžadováno doložení do data dosažení indikátoru. Splnění podmínek v odst. 4 je tedy přímo navázané na splnění podmínek v odst. 2 a naopak, vždy s ohledem na datum dosažení cílové hodnoty indikátoru dle Hlavy I., čl. XII. rozhodnutí o poskytnutí dotace, jímž je 11. 6. 2018. K tomuto datu tak musí příjemce dotace disponovat kolaudačním souhlasem, nebo povolením k užívání, anebo zahájením zkušebního provozu, vydanými stavebním úřadem. Jiné dokumenty nelze akceptovat. Z rozhodnutí o poskytnutí dotace totiž nevyplývá, že certifikát autorizovaného inspektora

pokračování

podle § 122 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „stavební zákon“), lze považovat za dokument nahrazující kolaudační souhlas, povolení k užívání či povolení zkušebního provozu. Certifikát autorizovaného inspektora není kolaudačním souhlasem, který vydává stavební úřad, tudíž se nejedná o totožný dokument, který by jej mohl nahradit. Nadto ministryně upozornila, že v žalobkyní doloženém certifikátu ze dne 3. 6. 2018 na str. 5 autorizovaný inspektor konstatuje, že v době sepsání posudku nebyly k dispozici všechny povinné dokumenty pro vydání kolaudačního souhlasu, kterými jsou stanoviska dotčených orgánů. Nedoložení kolaudačního souhlasu, nebo povolení k užívání, anebo zahájení zkušebního provozu, do závěrečné etapy, poté zakládá nedosažení stanovené hodnoty indikátoru se sankčním postihem. Podle ministryně přitom nelze porovnávat podmínky a rozhodovací praxi v odlišných programech podpory, každý program podpory má totiž stanovené specifické podmínky a odlišné indikátory povinné k naplnění. Konečně k námitkám týkajícím se dlouhého schvalovacího procesu ministryně uvedla, že v souladu s Rozhodnutím o poskytnutí dotace mohla žalobkyně realizovat Projekt již ode dne 12. 6. 2015. S podmínkou, že doba realizace Projektu nesmí překročit 3 roky, a tudíž musí být ukončen do 11. 6. 2018, přitom žalobkyně byla seznámena před podáním žádosti o podporu a souhlasila s ní.

[5] Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení uvedeného rozhodnutí ministryně. Předně namítla, že předložila certifikát autorizovaného inspektora, jenž je způsobilý nahradit předložení kolaudačního souhlasu. V tomto směru odkázala na ustanovení Hlavy II, čl. I odst. 4, jenž užívá zkratku „např.“ s následujícím výčtem dokumentů, z čehož lze dovodit, že uvedený výčet je demonstrativní a zahrnuje dokumenty osvědčující způsobilost stavby pro užívání. Podle jejího názoru tak přílohou závěrečné žádosti mohou být i jiné dokumenty způsobilé doložit stejnou skutečnost. Takovým dokumentem je i jí doložený certifikát autorizovaného inspektora, který nahrazuje závěrečnou prohlídku a prokazuje, že stavba je způsobilá k řádnému a bezpečnému používání pro účel, ke kterému byla navržena a schválena v souladu s dokumentací pro stavební povolení. Poukázala přitom na jiné dotační projekty, kde žalovaný certifikát autorizovaného inspektora uznal za dokument způsobilý nahradit kolaudační souhlas, a to konkrétně na projekt č. CZ.01. 3. 10/0.0/0.0/15_010/0000316, nazvaném *Zlepšení tepelně technických vlastností budov výrobního areálu společnosti II.* (dále „projekt Zlepšení“) a č. CZ.01. 1. 02/0.0/0.0/15_002/0000339, nazvaném *Vybudování centra průmyslového výzkumu, vývoje a inovací společnosti B e H o spol. s r. o.* (dále „projekt Vybudování“). Podle jejího názoru nelze identický požadavek posuzovat v různých projektech diametrálně odlišně. Žalobkyně dále namítla, že postup žalovaného je v rozporu s účelem a smyslem dotačního procesu a časové posloupnosti předmětného projektu. V tomto směru poukázala na dlouhý schvalovací proces ze strany žalovaného, v jehož důsledku fakticky přišla o dva roky z lhůty pro realizaci Projektu a doložení jeho ukončení. S ohledem na tyto okolnosti mimo kontrolu žalobkyně a vzhledem k časové náročnosti kolaudačního řízení bylo na hranici možnosti získat souhlasná stanoviska správních úřadů nutná pro vydání kolaudačního souhlasu. Žalovaný rovněž žalobkyni zamítl žádost o změnové řízení na prodloužení lhůty k doložení kolaudace stavby z důvodu dlouhé administrace projektu, ačkoli v projektu Zlepšení bylo stejné zdůvodnění uznáno a lhůta prodloužena. Podmínky realizace Projektu žalobkyně tak jsou dle jejího názoru ve vztahu k podmínkám jiných příjemců – kteří mohli využít celou lhůtu –

nerovné. Žalobkyně rovněž namítla, že nejednoznačnost či neurčitost dotačních podmínek nemá jít k tíži příjemce jakožto slabší strany, což se však v posuzovaném případě stalo. Žalobkyni se dostalo ze strany žalovaného rozdílných pokynů, což ve spojení se spornou interpretací podmínek dotace vedlo k vydání nezákonného napadeného rozhodnutí. Kromě toho žalobkyně zpochybnila i závěry žalovaného ohledně nedodržení termínu podání žádosti o platbu a termínu pro její opravu.

[6] Městský soud rozsudkem ze dne 24. 6. 2022, č. j. 3 A 114/2019-201, žalobu zamítl. Předně uvedl, že na dotaci není právní nárok. Rozhodnutí o poskytnutí dotace je toliko závazný příslib poskytovatele dotace, že užije své volné správní uvážení ohledně poskytnutí dotace určitým způsobem, tedy že dotaci příjemci poskytne při splnění daných podmínek. Městský soud následně odmítl odkaz žalobkyně na Hlavu II., čl. I., odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace jako nedůvodný. Porušení tohoto ustanovení totiž nebylo žalovanou sankcionováno. Žalobkyni byla uložena sankce v podobě krácení dotace za porušení povinnosti podle ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Povinnost podle Hlavy II., čl. I., odst. 2 přitom není totožná s povinností podle Hlavy II. čl. I., odst. 4. Podle městského soudu je přitom dosažení indikátoru 46601 ke dni 11. 6. 2018 ve smyslu Hlavy II., čl. I., odst. 2 závaznou podmínkou poskytnutí dotace. Tu žalobkyně nedodržela, neboť nepředložila kolaudační souhlas. Podle zjištění městského soudu navíc Rozhodnutí o poskytnutí dotace fakticky neumožňovalo, aby byl požadovaný kolaudační souhlas nahrazen certifikátem autorizovaného inspektora. Ten není veřejnoprávním povolením, které by v rovině povinností dle stavebního zákona opravňovalo žalobkyni k užívání stavby. Z žádného ustanovení stavebního zákona navíc neplyne, že by certifikát nahrazoval kolaudační souhlas, resp. se mu stavěl na roveň. Naproti tomu předčasné užívání stavby či zkušební provoz podle § 123 a § 124 stavebního zákona, jež jsou přípustnými alternativami kolaudačního souhlasu podle Hlavy II., čl. I., odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, vždy vyžadují veřejnoprávní povolení stavebního úřadu. Užívání stavby k datu 11. 6. 2018 nebylo povoleno v žádném režimu podle stavebního zákona. K námitce stěžovatelky, že v případě projektů Zlepšení a Vybudování byl certifikát autorizovaného inspektora uznán, poté městský soud uvedl, že tyto projekty byly realizovány v rámci jiných dotačních programů. Každý program podpory má vlastní podmínky, specifika a cíle, a proto nelze projekty v rámci různých programů porovnávat. Programy podpory u projektů Zlepšení a Vybudování přitom nestanovovaly povinnost, jež by byla shodná s tou, jež je stanovena v Hlavě II., čl. I., odst. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace.

[7] Městský soud dále odmítl námitku žalobkyně, že předložení kolaudačního souhlasu ke dni 11. 6. 2018 nebylo s ohledem na složitost řízení možné. Žalobkyně se podle městského soudu omezila pouze na obecné tvrzení o obtížnosti získání závazných stanovisek, aniž by soudu doložila, jaké konkrétní skutečnosti jí bránily v předložení kolaudačního souhlasu do uvedeného data. Stejně tak netvrdila a ani neprokázala, jaké skutečnosti jí bránily v předložení povolení k užívání, nebo zahájení zkušební provozu, jež jsou dle Hlavy II., čl. I., odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace akceptovanými alternativami ke kolaudačnímu souhlasu. Městský soud v tomto kontextu dále uvedl, že ve Výzvě I k operačnímu programu PIK Nemovitosti ze dne 29. 5. 2015, bylo stanoveno, že doba realizace projektu nesmí překročit 3 roky od data přijatelnosti projektu. Žalobkyně tudíž byla již před podáním žádosti o podporu seznámena s podmínkami ukončení

pokračování

projektu, přičemž ve své žádosti uvedla jako předpokládané zahájení jeho realizace den 12. 6. 2015 a předpokládané datum jeho ukončení den 11. 6. 2018. Projekt tudíž mohl být fakticky uskutečňován od 12. 6. 2015. Den 11. 6. 2018 byl následně závazně stanoven jako datum ukončení projektu Rozhodnutím o poskytnutí dotace, který žalobkyně elektronicky podepsala.

[8] Městský soud odmítl i námitku, jež se týkala nejednoznačnosti a neurčitosti samotných dotačních podmínek. Stěžovatelka neuvedla, jaké konkrétní podmínky měly těmito vadami trpět a jak jí má být neurčitost a nejednoznačnost přičtena k tíži. Ze stejného důvodu městský soud neshledal důvodnou ani námitku žalobkyně, že v rámci jednotlivých projektů byly dány rozdílné pokyny ze strany žalovaného, které ve spojení se spornou interpretací dotačních pravidel vedly k vydání nezákonného napadeného rozhodnutí. Rovněž v tomto případě žalobkyně pouze obecně namítla sporný výklad dotačních pravidel, přičemž nespecifikovala ani pokyny, které podle ní byly vydány odlišně než u jiných projektů. Pokud jde konečně o žalobní body vztahující se k nedodržení termínu podání žádosti o platbu a termínu pro její opravu, ty městský soud neshledal důvodnými, neboť jim bylo vyhověno již v napadeném rozhodnutí ministryně.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[9] Rozsudek městského soudu napadá žalobkyně (stěžovatelka) v celém rozsahu kasační stížností, jejíž důvody spatřuje v § 103 odst. 1 písm. a), b), d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Navrhuje, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[10] Stěžovatelka předně namítá, že městský soud se nevypořádal se všemi jejími argumenty v podané žalobě, resp. její argumentaci zcela zjednodušil a bagatelizoval, když selektivně vybral jen některé otázky. To podle jejího názoru založilo nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku.

[11] Jednotlivé dílčí námitky pak stěžovatelka vyčlenila do 4 okruhů, jimiž reaguje na jednotlivé části rozsudku městského soudu. V prvním okruhu stěžovatelka uvedla, že ačkoli není na poskytnutí dotace právní nárok, je nutné, aby poskytovatel dotace vymezil podmínky jejího poskytnutí tak, aby se nevyskytovaly rozpory při jejím výkladu a pravidla poskytování dotací byla jasná a předvídatelná. Stěžovatelka namítá, že se nachází v pozici slabší strany, a proto má za to, že nejednoznačnost či neurčitost dotačních podmínek nemá jít k její tíži.

[12] Stěžovatelka v rámci druhé druhého okruhu námitek zpochybňuje správnost právního posouzení splnění podmínek poskytnutí dotace, pokud jde o naplnění indikátoru 46601. Podle jejího názoru městský soud nereflektoval znění těchto podmínek a přistupoval k nim přepjatě formalisticky a k tíži stěžovatelky. Stěžovatelka uvádí, že je nutné Hlavu II., čl. I., odst. 2 a odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace vykládat ve vzájemné souvislosti. Zpochybňuje přitom právní závěr městského soudu, že jediným možným dokumentem, který mohl být předložen k závěrečné žádosti, byl kolaudační souhlas, ev. povolení zkušebního provozu, nebo povolení předčasného užívání stavby. Z ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 2 a odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace podle ní

vyplývá, že uvedené dokumenty nejsou stanoveny taxativním výčtem, nýbrž výčtem demonstrativním (jak je patrné z použité zkratky „např.“). Přílohou závěrečné žádosti tak mohou být i jiné dokumenty, které jsou způsobilé doložit stejnou skutečnost, kterou je způsobilost stavby pro užívání. Takovým dokumentem je s ohledem na svoji povahu i certifikát autorizovaného inspektora, neboť fakticky osvědčuje, že je stavba způsobilá k řádnému a bezpečnému užívání, a jako takový představuje hlavní podkladový dokument pro vydání kolaudačního souhlasu. Vedle toho stěžovatelka opětovně poukázala na projekt Zlepšení a projekt Vybudování, v nichž žalovaný certifikát autorizovaného inspektora akceptoval. V uvedeném jednání stěžovatelka spatřuje porušení principu předvídatelnosti správního rozhodování a principu rovnosti, neboť žalovaný hodnotí stejné přílohy za skutkově a právně shodných situací odlišným způsobem. Městskému soudu poté vytýká, že uvedenou skutečnost odbil pouhým tvrzením, že každý projekt má své specifické požadavky. Konečně stěžovatelka poukázala na výrazné porušení kontinuity podmínek operačního programu PIK Nemovitosti mezi následujícími výzvami. Předchozí výzva sice neobsahovala současné ustanovení dotačních podmínek se zkratkou „např.“ (Hlava II., čl. I., odst. 4), nicméně poskytovala lhůtu 18 měsíců od předání stavby na provedení kolaudačního řízení.

[13] V třetím okruhu kasačních námitek stěžovatelka opětovně uvádí, že postup žalovaného je v projednávané věci v rozporu s účelem a smyslem dotačního procesu. Městskému soudu vytýká, že ačkoli jsou ze správního spisu patrné údaje, z nichž plyne existence prodlevy na straně žalovaného, svůj závěr založil pouze na konstatování, že stěžovatelka svá tvrzení ničím nepodložila. Konkrétně uvádí, že ačkoli byla předběžná žádost podána již 11. 6. 2015 a plná žádost 3. 12. 2015, žalovaný ji schválil až dne 13. 2. 2017. V důsledku zdržení na straně žalovaného tak byla reálná zbývající lhůta na realizaci projektu od okamžiku vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace kratší než lhůta stanovená v hlavě II., čl. I., odst. 4 pro provedení kolaudace (tj. 18 měsíců). Získání potřebných stanovisek dotčených orgánů pro získání kolaudačního souhlasu, povolení zkušebního provozu či povolení užívání tak bylo na hranici nemožnosti.

[14] V rámci čtvrtého okruhu žalobních námitek stěžovatelka tvrdí, že v žalobě namítanou nejednoznačnost dotačních podmínek jasně vymezila. Opětovně přitom odkázala na část kasační stížnosti, jež se týká naplnění indikátoru 46601, a konkrétně ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 2 a odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, pokud jde o získání tam vymezených dokumentů nutných k naplnění tohoto indikátoru. Městský soud se tudíž nevypořádal s veškerou její argumentací, resp. „zcela záměrně přehlédl stěžovatelkou namítané vady v postupu správních orgánů“, když se jejími námitkami odmítl věcně zabývat s poukazem na to, že stěžovatelka neuvedla, jaké podmínky měly uvedenou vadou trpět a jak má být daná vada přičtena k její tíži.

[15] Stěžovatelka na závěr namítla rovněž porušení principu přiměřenosti, pokud jde o zkrácení částky dotace ve výši 100 %. Konkrétně uvedla, že napadený rozsudek městského soudu je nesprávný z důvodu, že nereflexuje usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33, podle něhož je nutné při krácení dotace vycházet ze zásady přiměřenosti. To se přitom podle stěžovatelky v projednávané věci nestalo. Správní orgány nižších stupňů měly věc posoudit mechanicky a přistoupit ke krácení ve výši 100 %, aniž by své rozhodnutí řádně a srozumitelně odůvodnily.

pokračování

[16] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnout kasační stížnost jako nedůvodnou. Uvedl, že se stěžovatelka dopouští zásadní výkladové chyby, pokud tvrdí, že ke splnění indikátoru 46601 mohla doložit rovněž jiný dokument osvědčující způsobilost stavby pro užívání. Účelem doložení daných dokumentů totiž není prokázat, že je stavba pouze způsobilá pro užívání, nýbrž též že může být užívána, a tedy sloužit svému účelu. Tím je v případě Projektu nejen provedení stavby, ale též její následné využívání (v souladu s právními předpisy). To však posudek autorizovaného inspektora neumožňuje. Podle názoru žalovaného navíc stěžovatelka ani v kasační stížnosti nijak nerozvádí údajnou nejednoznačnost či neurčitost konkrétních dotačních podmínek. K námitce časové prodlevy při schvalování dotace poté žalovaný uvedl, že nic nebránilo stěžovateli realizovat projekt již od 12. 6. 2015, kdy podala předběžnou žádost o podporu, neboť od tohoto dne mohly vznikat způsobilé výdaje projektu. Pokud se stěžovatelka rozhodla počkat na vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace, šlo o její rozhodnutí a na její odpovědnost. Kromě toho žalovaný namítl, že kasační stížnost z velké části pouze opakuje v žalobě uvedená tvrzení, aniž by uváděla, s jakými závěry městského soudu nesouhlasí a z jakých důvodů. Podle jeho názoru takové důvody kasační stížnosti nejsou podle § 104 odst. 4 s. ř. s. přípustné. K namítanému porušení principu proporcionality se žalovaný vyjádřil tak, že danou argumentaci by si bylo možné představit v případě, že kolaudační souhlas byl doložen nikoliv k datu stanovenému v Rozhodnutí o poskytnutí o dotace, ale až v rámci administrace žádosti o platbu. Stěžovatelka nicméně nedoložila kolaudační souhlas ani následně. Namísto toho se rozhodla nahradit předepsaný dokument jiným a dovolávat se jeho přípustnosti. Stěžovatelka tak měla vědomě porušit dotační podmínky, ačkoli s jejich zněním byla od počátku seznámena a souhlasila s nimi.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[17] Kasační stížností se NSS zabýval nejprve z hlediska splnění formálních náležitostí. Konstatoval, že kasační stížnost je přípustná. Nepřípustná je nicméně v rozsahu kasační námítky týkající se tvrzeného porušení principu přiměřenosti při krácení dotace ve výši 100 %. Tato námitka nebyla uplatněna v žalobním řízení před městským soudem, ač tak stěžovatelka učinit mohla (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Jelikož se nejedná o otázku, k níž by městský soud musel přihlédnout z úřední povinnosti, nelze s ohledem na zásadu koncentrace řízení ve správním soudnictví (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) v řízení o kasační stížnosti tuto námitku přezkoumat (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2008, čj. 8 Afs 48/2006-155). Ze stejného důvodu je nepřípustná i kasační námitka porušení kontinuity podmínek operačního programu PIK Nemovitosti mezi následujícími výzvami, kterou stěžovatelka spatřuje v tom, že předchozí výzva měla poskytovat lhůtu 18 měsíců od předání stavby na provedení kolaudačního řízení. Ani tato námitka nebyla uplatněna v žalobním řízení, ač tak stěžovatelka učinit mohla (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Nelze ji proto v řízení o kasační stížnosti přezkoumat.

[18] Pokud jde o zbylé námitky, NSS předně uvádí, že důvody kasační stížnosti musí směřovat proti rozhodnutí krajského soudu (v tomto případě městského soudu v Praze), neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.). Ve značné části kasační stížnosti však stěžovatelka pouze opakuje námitky žalobní, aniž by polemizovala s právními názory vyslovenými v napadeném rozsudku. Řízení o kasační stížnosti však není pokračováním řízení o žalobě. Je samostatným řízením o mimořádném

opravném prostředku poté, kdy řízení před krajským soudem již bylo pravomocně skončeno. NSS přezkoumává především rozhodnutí a postup krajského soudu. Stěžovatel je proto povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném soudním rozhodnutí (srov. např. rozsudky ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-351, odst. 140, nebo ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 34/2012-64, odst. 21). V soudním řízení správním vymezuje hranice soudního přezkumu žalobce, resp. stěžovatel. Soud není povinen ani oprávněn nahrazovat jeho projev vůle, domýšlet za něj argumenty a vyhledávat na jeho místě možné vady napadeného správního či soudního rozhodnutí (srov. nálezný Ústavního soudu ze dne 11. 1. 2007, sp. zn. II. ÚS 493/05), není-li k jejich přezkumu vázán z úřední povinnosti (viz např. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). NSS proto z kasační stížnosti vyčlenil ty námitky, které jsou způsobilé věcného projednání, a v míře obecnosti, v jaké byly uplatněny, je vypořádal.

[19] NSS přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti. Neshledal přitom vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[20] Kasační stížnost není důvodná.

III. A. Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku

[21] NSS se nejprve zabýval stěžovatelkou namítnutou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku. Tuto vadu spatřuje stěžovatelka v tom, že se městský soud nevypořádal se všemi jejími argumenty, resp. její argumentaci „zcela zjednodušil a bagatelizoval“, když selektivně vybral jen některé otázky. Stěžovatelka nicméně nekonkretizuje, které námitky městský soud opomenul vypořádat. Tuto specifikaci provádí pouze v rámci čtvrtého okruhu kasačních námitek, jemuž se NSS věnuje samostatně dále. Na tomto místě proto NSS posoudil celkovou přezkoumatelnost rozsudku městského soudu a dospěl k závěru, že tato námitka není důvodná.

[22] Z judikatury NSS plyne, že má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal správní soud za rozhodný, jak uvažil o pro věc zásadních a podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při jejich posuzování, proč považuje právní závěry účastníků řízení za nesprávné a z jakých důvodů považuje pro věc zásadní argumentaci účastníků řízení za lichou. Povinností soudu je tak řádně se vypořádat se žalobní argumentací (rozsudky NSS ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004-62, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-75, ze dne 21. 5. 2015, č. j. 7 Afs 69/2015-45). Soudy nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné tak je, aby se správní soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v určitých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33). Absence odpovědi na konkrétní argument stěžovatelky tudíž nezakládá nezákonnost či nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského (městského) soudu. Je podstatné, aby soud předložil vlastní ucelenou argumentaci, která oprávněnost

pokračování

vznesených námitek vyvrací. Tento postup je přitom v souladu s judikaturou Ústavního soudu (srov. např. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08).

[23] Těmto požadavkům napadený rozsudek dostál. Z jeho odůvodnění je patrné, jaký skutkový stav vzal městský soud za rozhodný a jaké důvody jej vedly k jím dosaženému závěru. Proti žalobní argumentaci městský soud postavil vlastní ucelený argumentační systém, který obsahově vyvrací všechny stěžejní body žaloby, čímž dostál požadavkům uvedené judikatury. Městský soud se konkrétně obsahově vypořádal jednak s otázkou splnění dotačních podmínek a jejich výkladem, včetně stěžovatelkou vznesené otázky stran možného nahrazení kolaudačního souhlasu certifikátem autorizovaného inspektora ve smyslu Hlavy II., čl. I., odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace (body 27 až 36 napadeného rozsudku), a dále i s rozdílným rozhodováním žalovaného v případě projektů realizovaných v rámci jiných dotačních programů (body 37 až 38 napadeného rozsudku) a tvrzenou časovou obtížností získání kolaudačního souhlasu s ohledem na vydání Rozhodnutí o přiznání dotace až v roce 2017 (bod 40 napadeného rozsudku). Právě tyto otázky představují jádro žalobní argumentace, jež nyní stěžovatelka opětovně uvádí v kasační stížnosti. Zbylé námitky poté městský soud vypořádal s ohledem na jejich nedostatečnou konkretizaci či fakt, že jim bylo vyhověno již v napadeném rozhodnutí žalovaného (body 41–43).

[24] Z odůvodnění napadeného rozsudku jsou tudíž seznatelné důvody, jimiž se městský soud vypořádal s obsahem a smyslem žalobní argumentace. Nesouhlas stěžovatelky s odůvodněním a závěry napadeného rozsudku přitom nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost (viz rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013-30, či rozsudek NSS ze dne 29. 4. 2010, č. j. 8 As 11/2010-163).

III. B. Nejednoznačnost dotačních podmínek a otázka jejich splnění stěžovatelkou

[25] NSS následně přezkoumal námitky uvedené stěžovatelkou v rámci prvního a částečně druhého okruhu kasační stížnosti, neboť ty spolu úzce souvisí. V prvním vymezeném okruhu kasační stížnosti stěžovatelka namítá, že nejednoznačnost dotačních podmínek jí nesmí jít k tíži. Nesprávný výklad dotačních podmínek poté namítá v první části druhého okruhu kasační stížnosti s ohledem na posouzení otázky, zda byly v projednávané věci dotační podmínky splněny, když stěžovatelka namísto kolaudačního souhlasu předložila certifikát autorizovaného inspektora.

[26] Stěžovatelce lze přisvědčit, že přetrvávající nejednoznačnost dotačních podmínek by neměla jít k tíži příjemce dotace. Z ustálené judikatury NSS plyne, že to je poskytovatel dotace, který primárně svým rozhodnutím vytváří právní rámec, v jehož mezích má příjemce dotace povinnost se pohybovat. Pokud tedy poskytovatel dotace zvolí při stanovení povinností neurčité právní pojmy, které nemají jednoznačnou zákonnou definici, musí následně unést i případné negativní důsledky vyplývající z již ustálené zásady, dle které nelze neurčitost právního pojmu v dohodě o poskytnutí prostředků klást k tíži příjemci finančních prostředků jakožto slabší strany (rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2017, č. j. 2 Afs 142/2016-32; či rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2008, č. j. 9 Afs 202/2007-68). Mělo by se však jednat o neurčitost či nejasnost zcela zásadních otázek, která není standardním výkladem odstranitelná, a to ani v kontextu dalších částí

podmínek či související právní úpravy (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2021, č. j. 8 Afs 191/2019-33).

[27] Z kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatelka nejednoznačnost a neurčitost dotačních podmínek spojuje s ustanovením Hlavy II., čl. I., odst. 2 a 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, pokud jde o dosažení indikátoru 46601. V projednávané věci došlo ke zkrácení dotace ve výši 100 % z důvodu nesplnění ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, jelikož stěžovatelka ke dni 11. 6. 2018 neprokázala dosažení uvedeného indikátoru předložením kolaudačního souhlasu, povolení užívání, nebo povolení zkušebního provozu. Stěžovatelka doložila pouze certifikát autorizovaného inspektora. Dovolává se přitom Hlavy II., čl. I., odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, který umožňuje kolaudační souhlas „nahradit“ obsahově stejným výčtem dokumentů jako v odst. 2, avšak uvozených slovem „např.“. Podstatou argumentace stěžovatelky tudíž je, že z důvodu nejednoznačnosti je nutné dotační podmínky vykládat tak, že umožňují nahradit kolaudační souhlas a prokázat dosažení indikátoru 46601 předložením certifikátu autorizovaného inspektora. Ten totiž obdobně jako dokumenty uvedené v odst. 2 osvědčuje způsobilost stavby pro užívání. Ze strany stěžovatelky v takovém případě nedošlo k porušení Hlavy II., čl. I., odst. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, a proto opatření žalovaného o zkrácení dotace není zákonné.

[28] NSS dospěl k závěru, že ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 2 a odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace jsou dostatečně určitá, pokud jde o dokumenty, kterými musí příjemce dotace prokázat dosažení indikátoru 46601. Takovým dokumentem není certifikát autorizovaného inspektora, který předložila stěžovatelka. Městský soud tudíž dospěl ke správnému závěru, že rozhodnutí žalovaného o zkrácení dotace je zákonné, neboť stěžovatelka nesplnila ke dni 11. 6. 2018 závaznou podmínku pro poskytnutí dotace.

[29] Se stěžovatelkou lze souhlasit, že ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 2 a odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace je nutné vykládat ve vzájemné souvislosti. Tomu ostatně nasvědčuje i znění odstavce 4, jež po uvození dokumentů, jimiž může příjemce dotace nahradit kolaudační souhlas (povolení zkušebního provozu, nebo povolení předčasného užívání stavby), výslovně odkazuje na odst. 2: „viz bod (2) Hlava II., Článek I. výše“. Tento odkaz se nicméně uplatní při posuzování, jaké dokumenty nahrazují kolaudační souhlas ve smyslu odst. 4. V projednávané věci je naproti tomu sankcionováno porušení Hlavy II., čl. I., odst. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, jež stanovuje okamžik naplnění indikátoru 46601. Povinnost naplnit indikátor 46601 podle tohoto ustanovení získáním jednoho z taxativně vymezených dokumentů (kolaudační souhlas, povolení k užívání, anebo zahájení zkušebního provozu) k datu ukončení Projektu (do 11. 6. 2018) přitom není nijak dotčena tím, že pro účely splnění své povinnosti podle odst. 4 může příjemce dotace kolaudační souhlas určitými dokumenty „nahradit“.

[30] Výklad dotačních podmínek je navíc nutné provádět s ohledem na cíl a účel dotace, tedy tak, aby byl dotační projekt realizován a mohl sloužit svému účelu. K vyhodnocení, zda došlo ke splnění určitého projektu, slouží indikátor povinný k naplnění. Ze správního spisu je přitom zřejmé, že indikátor 46601, jenž je rozhodný v projednávané věci, byl již v žádosti o poskytnutí dotace definován následovně: *„Počet m² užitné plochy (zkolaudované, nebo povolené k užívání), která byla využita k rekonstrukci či vybudování nových prostor*

pokračování

v rámci kterých nedošlo k záboru (zastavění nové půdy ...“ (zvýraznění doplněno). Již před zahájením realizace Projektu tudíž bylo zřejmé, že naplnění indikátoru 46601, a tedy splnění Projektu, bude vyžadovat kolaudaci, či některé z veřejnoprávních povolení k užívání.

[31] V tomto kontextu je poté nutné vykládat i sporná ustanovení dotačních podmínek. Pokud Hlava II., čl. I., odst. 4 umožňuje kolaudační souhlas „nahradit“ jiným dokumentem, je potřeba toto ustanovení dotačních podmínek vykládat tak, že nahrazení kolaudačního souhlasu musí vést k naplnění indikátoru 46601. To v kontextu projednávané věci znamená předložit takový dokument, který umožňuje užívání realizované stavby pro vyžadovaný účel. Kromě kolaudačního souhlasu umožňuje takové užívání dvojice povolení uvedená v odst. 2: předčasné užívání stavby dle § 123 stavebního zákona, nebo zkušební provoz dle § 124 stavebního zákona; ne však certifikát autorizovaného inspektora. Získání certifikátu autorizovaného inspektora totiž neprokazuje, že bude indikátor 46601 skutečně dosažen, a tedy že dojde rovněž k naplnění účelu dotace. Certifikát autorizovaného inspektora předně neumožňuje užívání stavby, jelikož slouží pouze jako podklad, ze kterého stavební úřad „může“ vyjít a ve smyslu § 122 odst. 6 stavebního zákona upustit od závěrečné prohlídky. Certifikát autorizovaného inspektora navíc může být vydán i bez doložení souhlasných závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů, jež jsou nezbytná k povolání užívání stavby. To je i případ stěžovatelkou doloženého certifikátu autorizovaného inspektora. Certifikát autorizovaného inspektora tudíž neprokazuje, že indikátor 46601 byl či bude dosažen. Nepředstavuje rovnocenný dokument, který by mohl ve smyslu Hlavy II., čl. I., odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace kolaudační souhlas „nahradit“ tak, aby nejpozději k datu skončení projektu byl indikátor 46601 ve smyslu Hlavy II., čl. I., odst. 2 dosažen.

[32] Na tomto závěru nic nemění ani zkratka „např.“ uvedená v Hlavě II., čl. I., odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Ze smyslu a kontextu ustanovení je zřejmé, že možnost nahradit kolaudační souhlas podle tohoto ustanovení se vztahuje pouze *k veřejnoprávním povolením užívání stavby* podle stavebního zákona. Tento závěr je podpořen i výslovným odkazem na dokumenty uvedené v odst. 2, neboť jak bylo uvedeno, právě tyto režimy povolení (povolení předčasného užívání stavby a povolení zkušebního provozu) umožňují užívání stavby, a tudíž dosáhnout indikátor 46601, a tím i účel dotace. Certifikát autorizovaného inspektora proto nelze považovat za dostatečný dokument, který by mohl nahradit kolaudační souhlas ani pro účely splnění povinnosti podle Hlavy II., čl. I., odst. 4 Rozhodnutí o přiznání dotace – tedy povinnosti, jejíž porušení nebylo v projednávané věci ze strany žalovaného přímo sankcionováno.

[33] Ani interpretace uvedených ustanovení dotačních podmínek ve vzájemné souvislosti tudíž nemůže vést k závěru, že stěžovatelka v projednávané věci naplnila indikátor 46601, a tedy splnila podmínky poskytnutí dotace. Zasazením daného ustanovením do kontextu podmínek naopak vede k závěru přesně opačnému. NSS připomíná, že v případě Projektu má být indikátor 46601 naplněn ke dni jeho ukončení. Interpretace, které se stěžovatelka dovolává, není možná, neboť by za datum dosažení indikátoru bylo považováno získání dokumentů, které jeho dosažení ve skutečnosti neprokazují. Při absenci jakéhokoli speciálního ustanovení, jež by výslovně stanovilo jinak, by takový výklad mohl vést k tomu, že z rozpočtu budou vypláceny prostředky

na projekty, které nebudou nikdy realizovány a sloužit k účelu, ke kterému byly poskytnuty. Neobstojí tedy ani poukaz stěžovatelky na předchozí výzvu operačního programu Nemovitosti, jež měla obsahovat speciální ustanovení, které poskytovalo lhůtu 18 měsíců od předání stavby na kolaudační řízení. Žádné takové ustanovení v dotačních podmínkách rozhodných pro projednávanou věc neexistuje. Námitka stěžovatelky, že přílohou závěrečné žádosti může být i certifikát autorizovaného inspektora, neboť je způsobilý doložit stejnou zkušenost jako kolaudační souhlas, tudíž není důvodná.

[34] Ze stejného důvodu nelze přisvědčit ani námitce stěžovatelky, že městský soud nereflektoval znění dotačních podmínek a přistupoval k nim přepjatě formalisticky. Z uvedeného je naopak zřejmé, že znění dotačních podmínek bylo městským soudem náležitě posouzeno s ohledem na jejich kontext a smysl. Výklad městského soudu je věcně správný.

III. C. Rozdílné zacházení při realizaci různých projektů žalovaným

[35] Důvodné nejsou ani zbylé námitky stěžovatelky uvedené v rámci druhého okruhu kasační stížnosti, jež se týkají rozdílného postupu žalovaného při hodnocení různých projektů. Stěžovatelka konkrétně namítá, že žalovaný v případě projektu Zlepšení a projektu Vybudování certifikát autorizovaného inspektora přijal, zatímco v případě Projektu jej odmítl.

[36] Předně nelze přisvědčit námitce, že městský soud tuto námitku „odbil“ pouhým tvrzením, že každý projekt má své specifické požadavky. Městský soud sice v bodě 37 napadeného rozsudku skutečně uvedl, že různé projekty nelze s ohledem na odlišné podmínky, specifika a cíle porovnávat, v bodě 38 nicméně tento svůj závěr blíže konkretizoval a vysvětlil. Uvedl tedy konkrétní důvody, proč dotčený žalobní bod stěžovatelky není důvodný.

[37] NSS se ztotožňuje se závěrem městského soudu. V projednávané věci se jedná o obsahově odlišné dotační podmínky stanovené v rámci různých projektů programů podpory, které nelze porovnávat. Ze soudního a správního spisu je zřejmé, že rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. MP 8585/17/61200 na projekt Zlepšení a rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. MPO 62312/16/61600/1372 na projekt Vybudování obsahovala jiná ustanovení dotačních podmínek než Rozhodnutí o poskytnutí dotace na Projekt. Žádné z těchto rozhodnutí nestanovuje obsahově totožnou povinnost, za kterou byla stěžovatelka sankcionována v projednávané věci, tedy neprokázání dosažení indikátoru povinného k naplnění k datu ukončení projektu z důvodu nepředložení kolaudačního souhlasu, nebo povolení k užívání, anebo zahájení zkušebního provozu ve smyslu Hlavy II., čl. I., odst. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace.

[38] V případě projektu Zlepšení nebylo předložení kolaudačního souhlasu či některého z povolení užívání navázáno na dosažení indikátoru 32300 (Snížení konečné spotřeby energie u podpořených subjektů), jelikož tento indikátor měl být naplněn až do 7. 6. 2023. Posouzení naplnění uvedeného indikátoru se tedy provádí až s odstupem času, nikoli v okamžiku získání povolení k užívání. Ani v případě projektu Vybudování nebylo povinností příjemce dotace doložit k závěrečné žádosti o platbu kolaudační souhlas.

pokračování

Ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 2 dotčeného rozhodnutí totiž výslovně stanovuje, že příjemce dotace musí doložit kolaudační souhlas do 18 měsíců od skutečného ukončení projektu. Oproti dotačním podmínkám v případě Projektu tedy toto ustanovení poskytuje dodatečnou lhůtu k získání kolaudačního souhlasu. Pokud tedy nebyl v projektu Zlepšení a projektu Vybudování doložen k závěrečné žádosti o platbu kolaudační souhlas, nýbrž certifikát autorizovaného inspektora, nemělo to vliv na dosažení příslušného indikátoru povinného k naplnění.

[39] NSS uvádí, že v první řadě je nutné řídit se podmínkami daného dotačního projektu. V případě projektů Zlepšení a Vybudování bylo dosažení indikátoru povinného k naplnění navázáno na jinou povinnost dotačních podmínek. Certifikát autorizovaného inspektora tak mohl být při závěrečné žádosti o platbu akceptován. Naproti tomu v projednávané věci bylo předložení kolaudačního souhlasu navázáno na naplnění indikátoru 46601. Posuzované situace s ohledem na znění relevantních dotčených podmínek tudíž nejsou obdobné, jak namítá stěžovatelka. Městský soud proto správně uzavřel, že odkazy stěžovatelky na projekty uskutečňované v rámci jiných projektů podpory nejsou pro projednávanou věc příhodné. S ohledem na odlišnost dotačních podmínek pak nelze mluvit ani o porušení principu předvídatelnosti správního rozhodování a principu rovnosti ze strany žalovaného. Námitka, že žalovaný hodnotí stejné přílohy za skutkově a právně shodných situací odlišným způsobem, tak není důvodná.

III. D. Neúměrná délka schvalovacího procesu ze strany žalovaného

[40] NSS nepřisvědčil ani námitce stěžovatelky, že v důsledku neúměrně dlouhé prodlevy při schvalování dotace žalovaným nebylo získání kolaudačního souhlasu (resp. vydání povolení k užívání nebo zahájení zkušebního provozu) ve zbývajících lhůtách k realizaci Projektu možné.

[41] Stěžovatelka konkrétně městskému soudu vytýká, že ačkoli jsou ze správního spisu patrné údaje, z nichž plyne existence prodlevy na straně žalovaného při schvalování dotace, svůj závěr založil pouze na konstatování, že stěžovatelka svá tvrzení ničím nepodložila. Jak nicméně plyne z bodu 40 napadeného rozsudku, tímto způsobem městský soud vypořádal pouze stěžovatelkou namítanou obtížnost získání kolaudačního souhlasu. Ve vztahu k této otázce je přitom nutné přisvědčit názoru městskému soudu, že se stěžovatelka v žalobě a stejně tak v kasační stížnosti omezila pouze na obecné tvrzení o obtížnosti získání závazných stanovisek, aniž by doložila, jaké konkrétní skutečnosti jí do data ukončení Projektu bránily v předložení kolaudačního souhlasu, případně povolení k předčasnému užívání nebo zahájení zkušebního provozu, s nimiž je spojeno naplnění indikátoru 46601.

[42] Stěžovatelka jako na konkrétní okolnost, která jí měla znemožnit včas získat všechna potřebná závazná stanoviska a potažmo kolaudační souhlas, odkazuje na neúměrně dlouhý schvalovací proces ze strany žalovaného. Ačkoli podala předběžnou žádost o dotaci již dne 11. 6. 2015 a plnou žádost následně dne 3. 12. 2015, k jejímu schválení žalovaným došlo až dne 13. 2. 2017. K tomu je nicméně potřeba uvést, že tato prodleva v postupu žalovaného neměla žádný vliv na předpokládaný časový rámec, v němž mělo k realizaci Projektu dojít. Nelze ji proto považovat za okolnost, která stěžovatelce znemožnila získat včas dokumenty potřebné k naplnění indikátoru 46601. Jak totiž uvedl již městský soud

v bodě 40 napadeného rozsudku, datum 11. 6. 2018 bylo jako předpokládané datum ukončení projektu uvedeno už v žádosti o poskytnutí dotace ze dne 12. 6. 2015. Od tohoto data mohl být Projekt fakticky uskutečňován, přičemž bylo stanoveno, že doba jeho realizace nesmí překročit 3 roky od data přijatelnosti projektu, pokud nerozhodne poskytovatel dotace jinak. Den 11. 6. 2018 byl žalovaným závazně potvrzen jako den ukončení Projektu v Rozhodnutí o poskytnutí dotace dne 16. 2. 2017. Samotné datum ukončení Projektu – a tedy doba určená pro jeho uskutečnění – se tedy nezměnilo. Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 16. 2. 2017 navíc stěžovatelka elektronicky podepsala, čímž s ním a podmínkami tam stanovenými vyslovila svůj souhlas.

[43] S ohledem na uvedené je zřejmé, že v projednávané věci nedošlo k faktickému zkrácení lhůty pro realizaci Projektu. Stěžovatelka mohla začít realizovat Projekt již před konečným schválením žádosti ze strany žalovaného. Jak totiž plyne z Výzvy I operačního programu PIK Nemovitosti, obsažené ve správním spise, v takovém případě bylo pouze nutné předložit poskytovateli dotace k následné kontrole kompletní dokumentaci dříve vypsaných výběrových řízení, a to do 30 dnů od vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Pokud se tedy stěžovatelka rozhodla počkat s faktickým uskutečňováním Projektu až na vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace, aby minimalizovala své riziko, činila tak na vlastní odpovědnost. To platí tím spíše v situaci, kdy s Rozhodnutím o poskytnutí dotace následně stěžovatelka vyslovila v roce 2017 svůj souhlas. Tím se totiž zavázala ke splnění dotačních podmínek, včetně konečného data pro ukončení Projektu. Za této situace se stěžovatelka nemůže pozdního vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace nyní dovolat. Tato kasační námitka tudíž není důvodná.

III. E. Namítané opomenutí námitek k nejednoznačnosti dotačních podmínek

[44] V rámci čtvrtého okruhu žalobních námitek stěžovatelka vytýká městskému soudu, že se nevypořádal s veškerou její argumentací, resp. zcela záměrně přehlédl stěžovatelkou namítané vady v postupu správních orgánů, když se jejími námitkami odmítl věcně zabývat s poukazem na to, že neuvedla, jaké podmínky měly uvedenou vadou trpět a jak má tato být přičtena k její tíži.

[45] Ani tato kasační námitka není důvodná. Stěžovatelka konkrétně rozporuje závěr městského soudu s poukazem na jí jednoznačně provedené vymezení ustanovení dotačních podmínek, které považuje za nejednoznačné a neurčité, a to konkrétně ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 2 a odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Vypořádání žalobních bodů týkajících se výkladu těchto ustanovení s ohledem na argumentaci stěžovatelky v žalobě nicméně městský soud podrobně učinil již v bodech 30 až 39 napadeného rozsudku. Z této části odůvodnění je zřejmé, že městský soud nepovažoval uvedená ustanovení za nejednoznačná či neurčitá. Dospěl totiž k jasnému závěru, podle něhož stěžovatelce nelze přisvědčit, že je možné dokumenty stanovené v Hlavě II., čl. I., odst. 2 Rozhodnutí o poskytnutí dotace nahradit certifikátem autorizovaného inspektora. Jak bylo navíc uvedeno, toto právní posouzení městského soudu považuje NSS v řízení o kasační stížnosti za správné. Stěžovatelce proto nelze přisvědčit, že se městský soud s její argumentací ve svém rozsudku nevypořádal. Ačkoli to neučinil výslovně v bodě 41 napadeného rozsudku, s obsahem a smyslem této žalobní argumentace se vypořádal již v bodech 30 až 39

pokračování

napadeného rozsudku. Tím naplnil požadavky plynoucí z judikatury NSS (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19).

[46] Z kasační stížnosti neplyne, že by stěžovatelka zpochybňovala závěr městského soudu uvedený v bodě 41 napadeného rozsudku, pokud jde o nedostatečnou konkretizaci ostatních ustanovení dotačních podmínek, která mají být podle stěžovatelky nejednoznačná. Stěžovatelka v rámci kasační námitky totiž výslovně odkazuje pouze na ustanovení Hlavy II., čl. I., odst. 2 a odst. 4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace, s nimiž nejednoznačnost spojuje. Pro úplnost nicméně NSS uvádí, že výše uvedený závěr městského soudu ob stojí rovněž ve vztahu k ostatním dotačním podmínkám. Jejich nejednoznačnost totiž stěžovatelka v žalobě – a ani nyní v kasační stížnosti – nekonkretizovala. Ani neupřesnila, jak jí měl jít jejich výklad k tíži. Závěr městského soudu uvedený v napadeném rozsudku je tudíž správný.

IV. Závěr a náklady řízení

[47] Z výše uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že nebyly naplněny tvrzené důvody kasační stížnosti. Proto ji podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[48] V souladu s § 120 a § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. NSS nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka v něm neměla úspěch a žalovanému v něm žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

[49] NSS konečně rozhodl o navrácení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč, jelikož platbu tohoto soudního poplatku obdržel od stěžovatelky dvakrát ve stejné věci.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2022

David Hipšr
předseda senátu